

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2022 m. birželio d. Nr. S- (7-65/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensčio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės išnagrinėjo UAB "B1" (toliau – Pareiškėja) 2022-04-15 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, mokesčių administratorius) 2022-03-23 sprendimo Nr. 1A-58. Pareiškėjos ir Muitinės departamento atstovai 2022-05-17 nuotoliniame posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja pateikė 2022-04-15 skundą dėl 2022-03-23 Muitinės departamento 2022-03-22 sprendimo Nr. 1A-58, kuriuo buvo patvirtintas Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2022-01-14 sprendimo Nr. 18KP-16-22 nurodymas pripažinti, kad „už neįvykdytą muitinės tranzito procedūrą, vykdytą pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 21LTVR500017CD3405 (2022-06-11), atsirado mokestinė prievolė muitinei, kurios dydis 7 137 Eur maitas, 14 013 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM). Skolos muitinei atsiradimo data laikyti 2021-06-20. Skolos atsiradimo vieta – Vilniaus TM veiklos zona. Solidarūs skolininkai: UAB „Vilniaus logistika“ ir Pareiškėja“, tyrimas baigtas 2022-01-14.

Pareiškėja skunde nurodė, kad pateiktas 2022-02-10 skundas Muitinės departamentui dėl Vilniaus TM priimto sprendimo Nr. 18KP-16-22 buvo pilnai neišnagrinėtas bei buvo netinkamai identifikuotas skundo dalykas. Pareiškėja pažymėjo, jog Muitinės departamentas iš esmės atkartojo Vilniaus TM sprendimo motyvus ir nepasisakė dėl skundo dalies, kuria buvo skundžiama sprendimo dalis pripažinti, kad tyrimas dėl skolininko ir skolos dydžio nustatymo baigtas 2022-01-14. Pareiškėjos nuomone, tyrimas dėl skolininko buvo nutrauktas nepilnai ir nevisapusiškai ištyrus visas reikšmingas aplinkybes bei neišnagrinėjus aplinkybių dėl to, kur ir kokių būdu krovinį išgabeno faktinis krovinio valdytojas – ekspeditorius „PW Group“, UAB.

Pareiškėjos vertinimu, neišsamus ir neobjektyvus tyrimas nulėmė visų reikšmingų aplinkybių neatskleidimą bei kaltų asmenų nepatraukimą atsakomybėn. Skunde nurodoma, jog mokesčių mokėtoja atsakydama į muitinės paklausimą, iškart informavo, kad įmonė jokio pervežimo nevykdė su jai priklausančia transporto priemone (duomenys neskelbtini) / NH047, o pagal nuomos sutartį Nr. 2021-TPI (2021-06-02) „PW Group“, UAB buvo išnuomota tik priekaba. „PW Group“, UAB faktiškai rūpinosi visais klausimais susijusiais su prekių išvežimu iš sandėlio, tranzito procedūros įforminimu ir užbaigimu, tolesnių prekių gabenimu. Skunde teigiama, kad mokesčių mokėtoja per klaidą uždėjo įmonės anspaudą bei pasirašė CMR važtaraštyje (skundo 5 punktas). Pareiškėja pakartotinai atkreipė dėmesį į tai, jog muitinė neįvertino krovinio ekspeditoriaus

„PW Group“, UAB veiksmų, neušsiklausė ir nepasidomėjo dėl jų turimos informacijos apie krovinio likimą. Nurodoma, jog „PW Group“, UAB faktiškai liko nenubausta (skundo 7 – 10 punktai).

Pasak Pareiškėjos, tai, jog neprisiėmė jokios pareigos pervežti prekes į paskirties vietą įrodo pateikti papildomi duomenys. Muitinei kartu su skundu buvo pateikti transporto priemonių (duomenys neskelbtini) / NH047 judėjimą patvirtinantys priedai. Iš kurių matyti, „PW Group“, UAB (krovinio valdytojas), nugabeno priekabą, valst. Nr. NH047, į saugomą „Premuita“, UAB (muitinės sandėlis LTVR5000) teritoriją adresu: Kirtimų g. 69, ir ten paliko (skundo 6 punktas).

Priešingos pozicijos laikosi mokesčių administratorius. Muitinės departamentas skundžiamame 2022-03-23 sprendime Nr. 1A-58 nurodė, kad 2021-06-11 buvo įforminta tranzito deklaracija T1 MRN 21LTVR500017CD3405, o krovinio vežimui atlikti 2021-06-10 buvo įformintas Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencijos (toliau – CMR) važtaraštis Nr. 20210510, kuris pagal CMR 9 straipsnį yra krovinio vežimo sutarties sudarymo patvirtinimas, taip pat įrodymas, kad kroviny yra perėjęs vežėjo dispozicijon iki tol, kol bus įrodyta priešingai. Prekių vežėjas (Pareiškėja), priėmęs krovinį vežimui pagal CMR važtaraštį Nr. 20210510, patvirtino tai įmonės antspaudu bei parašu CMR važtaraščio 23-ame langelyje.

Mokesčių administratorius, vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso¹ (toliau – SMK) nuostatomis (233 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, 233 straipsnio 2 dalimi) bei nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, prekių vežėją (Pareiškėją) kartu su tranzito procedūros vykdytoju UAB „Vilniaus logistika“ pripažino atsakingu už įformintos tranzito procedūros neįvykdymą. Taip pat Muitinės departamentas sprendime nurodė, jog solidariosios atsakomybės klausimu yra pasisakęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo Teismas) 2017-05-18 sprendime byloje C-154/16. Teisingumo Teismas išaiškino, jog iš paties solidariosios atsakomybės pobūdžio išplaukia, kad kiekvienas skolininkas atsako už visą skolos sumą ir iš principo kreditorius gali savo pasirinkimu reikalauti vieno ar kelių skolininkų sumokėti tą skolą; solidarumo mechanizmas yra nacionalinėms valdžios institucijoms suteikta papildoma teisinė priemonė siekiant padidinti jų veiksmų išieškant skolą muitinei ir apsaugant Sąjungos nuosavus išteklius efektyvumą; iš solidarumo mechanizmo išplaukia, kad muitinė turi teisę, bet ne pareigą pripažinti solidariąją vežėjo atsakomybę. Teisingumo Teismas šioje byloje taip pat pabrėžė, jog tai, kad valstybės narės muitinė, remdamasi solidariąja atsakomybe, nereikalauja vežėjo sumokėti skolą muitinei, niekaip nepažeidžia tranzito procedūros vykdytojo teisės pateikti atgretintą reikalavimą vežėjui.

Vilniaus TM ir Muitinės departamentas pripažino, kad neįregistravo mokestinės prievolės „PW Group“, UAB atžvilgiu, kuriai pagal 2021-06-02 Transporto priemonių nuomos sutartį Nr. 2021-TP1 bei Transporto priemonės perdavimo–priėmimo aktą, Pareiškėja perdavė Schmitz tentą, valst. Nr. NH047, kėbulo Nr. WSM00000003176903. Aiškindamas šią savo poziciją, centrinis mokesčių administratorius pažymėjo, jog „*neneigia verslo subjektų tarpusavio sutartinių santykių, asmenims, besiverčiantiems veikla, kuriai taikomos muitų teisės aktų nuostatos, atitinkamai taikomos ir pareigos bei atsakomybė muitinės atžvilgiu, o muitinės kompetencijos dalykas yra tinkamo muitų teisės aktų taikymo užtikrinimas, tačiau ne muitinės kompetencijos sritis yra vertinti ir pasisakyti dėl įmonių, kurios muitinės atžvilgiu jokių įsipareigojimų neprisiėmė, veiksmų*“ (Muitinės departamento 2022-03-23 sprendimo Nr. 1A-58 p. 3).

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas yra iš dalies tenkinamas. Skundžiamas Muitinės departamento 2022-03-23 sprendimas Nr. 1A-58 yra naikinamas bei Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo (siekiant ištaisyti prieštaravimus). Kartu Pareiškėja yra nedelsiant įpareigojama centriniam mokesčių administratoriui pateikti visą su ginču susijusią informaciją.

Ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjos atsakomybės bei mokestinės prievolės įregistravimo solidariai jos atžvilgiu, teisėtumo ir pagrįstumo vertinimo, mokesčių administratoriui konstatavus, jog byloje solidarūs skolininkai yra UAB „Vilniaus logistika“ ir

¹ Patvirtintu 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013 (OL L 269, 2013, p. 1);

Pareiškėja, atitinkamai joms yra pareiga solidariai sumokėti 7 137 Eur muitą 14 013 Eur PVM ir mokesčio sankcijas.

Dėl Pareiškėjos pripažinimo skolininke muitinei vertinimo. Iš bylos medžiagos matyti, kad Vilniaus TM krovinių poste „Paneriai“ Sąjungos tranzito procedūros vykdymui 2021-06-11 buvo įforminta tranzito deklaracija T1 MRN 21LTVR500017CD3405, kurioje deklaruotos prekės – įvairūs moteriški drabužiai (367 vietos, 16 911 kg), procedūros vykdytojas – UAB „Vilniaus logistika“ (Graičiūno g. 32, Vilnius), prekių vežėjas – Pareiškėja (UAB "A1" prekių gavėjas – Belgijos įmonė „D. B. BVBA“, paskirties muitinės įstaiga – Prancūzijos Respublikos muitinės postas FR004250, terminas muitinio tranzito procedūros įvykdymui – 2021-06-19. Vilniaus TM per nustatytą terminą Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos priemonėmis negavo patvirtinimo, kad prekės buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, todėl pradėjo tyrimą.

Siekdama nustatyti, ar prekės buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba gavėjo šalies muitinės įstaigai Belgijoje, Vilniaus TM 2021-08-09 raštais: Nr. (8.2/16)-1KP-10742, Nr. (8.2/16)-1KP-14037 kreipėsi į Prancūzijos ir Belgijos muitinės administracijas. Tyrimo metu iš minėtų įstaigų buvo gauti neigiami atsakymai. Be to, Belgijos muitinės administracija atsakyme nurodė, jog Belgijos įmonė „D. B. BVBA“, kuri tranzito deklaracijoje yra pažymėta kaip prekių gavėja, informavo, kad ji užsiima tik statyba ir su tranzito deklaracijoje T1 MRN 21LTVR500017CD3405 deklaruotomis prekėmis nėra niekaip susijusi, prekių iš Lietuvos Respublikos nėra importavusi, CMR važtaraštyje esantis spaudas nėra įmonės „D. B. BVBA“ spaudas. Vilniaus TM 2022-01-14 priėmė sprendimą Nr. 18KP-16-22, kuriame konstatavo, jog muitinei nebuvo pateikti įrodymai, patvirtinantys tranzito procedūros pagal įformintą tranzito deklaraciją T1 MRN 21LTVR500017CD3405 (2021-06-11) užbaigimą, todėl procedūros vykdytojo UAB „Vilniaus logistika“ bei prekių vežėjo (Pareiškėjos) atžvilgiu įregistruoto mokesčio prievolę muitinei: 7 137 Eur muitą, 14 013 Eur PVM.

Komisija pastebi, jog SMK II skirsnis „Sąjungos tranzitas“ reglamentuoja bendrąsias procedūros vykdytojų pareigas. Kodekso 233 straipsnyje yra numatytos Sąjungos tranzito procedūros vykdytojo ir įforminus Sąjungos tranzito procedūrą gabenamų prekių vežėjo bei gavėjo pareigos. Pagal (duomenys neskelbtini) straipsnio 2 dalį procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių. (duomenys neskelbtini) straipsnyje numatyta, kad Europos Komisija įgyvendinimo aktais nustato procedūrinės taisyklės, reglamentuojančias Sąjungos tranzito procedūros įforminimo prekėms ir šios procedūros užbaigimo tvarką.

Iš byloje nustatytų faktinių aplinkybių matyti, kad prekės, deklaruotos tranzito procedūrai pagal deklaraciją T1 MRN 21LTVR500017CD3405 (2021-06-11), nebuvo patiektos prekių gavėjui Belgijos įmonei „D. B. BVBA“ ar paskirties muitinės įstaigai – Prancūzijos Respublikos muitinės postui FR004250 bei Pareiškėja neginčijo šių aplinkybių. Vadinasi, Vilniaus TM per nustatytą terminą Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos priemonėmis negavusi patvirtinimo, kad prekės buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, pagrįstai pradėjo tyrimą. Atitinkamai teritorinė muitinė, vadovaudamasi aptartais (duomenys neskelbtini) 1 dalies a) ir b) punktais, procedūros vykdytoją (UAB „Vilniaus logistika“) pripažino padarius mokesčią pažeidimą.

Byloje pateikti duomenys patvirtina, jog „PW Group“, UAB 2021-06-11 garantiniu raštu buvo įsipareigojusi procedūros vykdytojui apmokėti visas su procedūros neužbaigimu susijusias išlaidas (pagal ginčo T1 MRN 21LTVR500017CD3405 (2021-06-11) deklaraciją), o iš UAB „Vilniaus logistika“ 2021-07-14 atsakymo į garantinį raštą bei mokėjimo pavidimo kopijos (Nr. 403) matyti, jog jai buvo pervestas 23 000 Eur depozitas. Nepriklausomai nuo procedūros vykdytojo veiksmų ir „PW Group“, UAB įsipareigojimo, dalį mokesčines prievolės įvykdė Pareiškėja. Vilniaus TM Komisijai 2022-05-27 pateikė informaciją, kad Pareiškėja 2022-02-21 sumokėjo 7 137 Eur muitą.

Iš skundžiamo Muitinės departamento 2022-03-23 sprendimo Nr. 1A-58 ir Vilniaus TM 2022-01-14 sprendimo Nr. 18KP-16-22 turinio, matyti, kad mokesčių administratorius Pareiškėją laiko solidariu skolininku.

Dėl solidaraus skolininko pripažinimo. Skundžiamame Muitinės departamento sprendime yra nurodyta, jog „*muitinė turi teisę, o ne pareigą pripažinti solidariąją vežėjo atsakomybę*“. Komisijos vertinimu, diskrecijos teisė nėra absoliuti. Lietuvos administracinių teismų praktikoje yra suformuota bendra diskrecijos taisyklė, reiškianti savitą bendrą reikalavimą visoms valstybės institucijoms ir pareigūnams. Savo pobūdžiu ši taisyklė prilygsta teisės principui, įtvirtintam įstatymine nuostata. Taisyklė yra tokia: viešojoje valdžioje negali būti absoliučios diskrecijos laisvės. <...> diskrecijos teisė, pasak teismo, – tai galia, suteikianti administravimo subjektui tam tikrą veiklos laisvę priimant sprendimus, įgalinanti jį iš keleto teisiškai galimų elgesio variantų pasirinkti tą, kuris, jo nuomone, yra tinkamiausias². Priimant individualius teisės aktus, nepaisant to, ar kalbama apie administracinės institucijos (pareigūno) priimtą teisės aktą ir diskreciją, ar teisėjo diskreciją, žvelgiant į nūdienos administracinių bylų praktiką, visais atvejais (ir pareigūno, ir teisėjo) diskrecijos ribos laikomos neperžengtomis, o diskrecija naudojasi tinkamai, kai: laikomasi nustatytų teisės normų, kai aktas priimamas nustatytais faktais, kai jis priimamas argumentuotai ir tuo tikslu bei tiems subjektams, kurie dalyvauja konkrečiame teisiniame santykiyje³. Komisijos nuomone, diskrecijos teisė turėtų būti saistoma bendrųjų konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, teisės viršenybės, asmens dalyvavimo priimant atitinkamus sprendimus) ir mokesčių teisės principų (asmens lygybės prieš įstatymą, teisėtumo, gero administravimo, ir kt.) sąlygų.

Vadinasi, nors muitinė turi teisę taikyti diskrecijos teisę ir solidariu skolininku pripažinti procedūros vykdytoją ((duomenys neskelbtini) straipsnio 1 ir 2 dalys), prekių vežėją ((duomenys neskelbtini) straipsnio 3 dalis), ar asmenį, kuris žino apie galimai daromą mokestinį pažeidimą (SMK 79 straipsnio 3 dalies b punktą), tačiau toks pasirinkimas turi būti objektyviai pateisinamas.

Dėl vežėjo atsakomybės vertinimo. Pareiškėja Komisijai pateiktame skunde akcentuoja, kad pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nuostatas (toliau – MAĮ) visi mokesčių mokėtojai yra lygūs bei galioja apmokestinimo aiškumo principas. Pareiškėjos nuomone, mokestinė nepriemoka privalėjo būti apskaičiuota ne Pareiškėjai (kuri savęs neidentifikuoja kaip vežėjos), o UAB „Vilniaus logistika“ (muitinės procedūros vykdytojai) ir vežėjui („PW Group“, UAB).

Iš pateiktos medžiagos matyti, kad Vilniaus TM ir Muitinės departamentas sprendimuose išdėstytų motyvų pagrindu Pareiškėją yra pripažinę prekių vežėją (Vilniaus TM 2022-01-14 sprendimo Nr. 18KP-16-22 p. 3, Muitinės departamento 2022-03-23 sprendimo Nr. 1A-58 p. 2–3). SMK 5 straipsnyje pateikiami terminų apibrėžimai, kurio 40 dalyje numatyta, jog vežėjas yra – įvežimo atveju – asmuo, kuris įveža prekes į Sąjungos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už prekių vežimą. Tačiau: i) jeigu prekės gabenamos įvairiarūšiu transportu, vežėjas – asmuo, naudosis transporto priemone, kuri, įvežta į Sąjungos muitų teritoriją, toliau vyks pati kaip aktyvioji transporto priemonė (5 straipsnio 40 dalies a punktas); <...> išvežimo atveju – asmuo, kuris išveža prekes iš Sąjungos muitų teritorijos arba prisiima atsakomybę už prekių vežimą. Tačiau: i) jeigu prekės gabenamos įvairiarūšiu transportu, kai iš Sąjungos muitų teritorijos išvykstanti aktyvioji transporto priemonė tik gabena kitą transporto priemonę, kuri, aktyviajai transporto priemonei atvykus į savo paskirties vietą, toliau vyks pati kaip aktyvioji transporto priemonė, vežėjas – asmuo, naudosis transporto priemone, kuri vyks pati, kai iš Sąjungos muitų teritorijos išvykstanti transporto priemonė atvyks į savo paskirties vietą (5 straipsnio 40 dalies a punktas) <...>.

Nagrinėjamos bylos kontekste Pareiškėja laikosi pozicijos, jog nebuvo ginčo prekių (įvairių moteriškų drabužių (367 vietos, 16 911 kg)) vežėja. Pareiškėja pateiktame skunde Komisijai nurodė, jog jokio pervežimo nevykdė ir per klaidą uždėjo įmonės anspaudą bei pasirašė CMR važtaraštyje.

² LVAT 2006 m. gruodžio 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A415-2203/2006;

³ Rūta Bakševičienė. „Diskrecijos sąvoka Lietuvos viešojoje teisėje“, Teisė, 2017 105;

Mokestinio ginčo byloje nebuvo pateikta ginčo krovinio (įvairių moteriškų drabužių) vežimo sutartis. Komisija pastebi, jog CMR konvencijos 4 straipsnyje nustatyta, kad krovinio vežimo sutartį patvirtinantis dokumentas yra važtaraštis. CMR konvencijos 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog važtaraštis rašomas trimis egzemplioriais, kuriuos pasirašo siuntėjas ir vežėjas. Šie parašai gali būti atspausdinti spaustuvinio būdu arba pakeisti siuntėjo ir vežėjo spaudais, jeigu tai leidžia tos šalies įstatymai, kurioje surašytas važtaraštis. Pirmasis važtaraščio egzempliorius perduodamas siuntėjui, antrasis – lydi krovinį, o trečiasis – lieka pas vežėją. Mokestinio ginčo medžiagoje buvo pateikti du CMR važtaraščiai Nr. 20210510, kurių turinys nėra identiškas. Abejuose jų, vežėjo dalyse (23 ir 16 langelyje), buvo uždėtas Pareiškėjos spaudas, tačiau viename iš jų vilkikas yra nurodytas (duomenys neskelbtini) (25 langelis), kitame (duomenys neskelbtini) (25 langelis). CMR važtaraštyje, kuriame vilkikas buvo nurodytas (duomenys neskelbtini) minėtas užrašas perbrauktas ir ranka įrašyta PB4434 AK (analogiškas įrašytas padarytas 17 langelyje bei uždėtas neįskaitomas Bulgarijos įmonės spaudas). Komisija pastebi, kad abejuose CMR vizualiai skiriasi procedūros vykdytojo atstovo parašas, spaudų uždėjimo vieta (CMR 22 langelis).

Kita vertus, atsižvelgus į formuojamą teismų praktiką, matyti, jog Lietuvos Aukščiausias Teismas⁴ yra išaiškinęs, jog važtaraščio nebuvimas, pametimas ar neteisingas užpildymas neturi įtakos nei sutarčiai, nei sutarties veikimui. Tokiu atveju taip pat taikomasi CMR konvencijos nuostatų. Teismas yra nurodęs, jog „CMR konvencijos 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad važtaraštis yra vežimo sutarties sudarymo patvirtinimas, taip pat įrodymas, kad krovinyje vežėjo dispozicijon yra perėjęs iki tol, kol bus įrodyta priešingai. Važtaraštis yra vežimo sutartį ir jos sąlygas patvirtinantis dokumentas, kuris yra *prima facie* (turintis didesnę įrodomąją galią) įrodymas, kad yra sudaryta vežimo sutartis ir kad krovinyje perėjo vežėjo dispozicijon, nebent bus įrodyta priešingai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. gegužės 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-159/2013). Taip pat pastebėtina, jog CMR konvencijos 4 straipsnio nuostatos suteikia didesnę reikšmę vežimo sutartyje, o ne važtaraštyje nustatytoms sąlygoms, kad, šalims nepakeitus sudarytos vežimo sutarties, važtaraštyje nurodyti duomenys jos nekeičia (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. gegužės 30 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-7-159/2013; 2018 m. balandžio 20 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-166-421/2018 21, 22 punktus).

Komisija atkreipia dėmesį, jog byloje yra pateikti nenuoseklūs ir prieštaraujantys duomenys, o Pareiškėja bylos nagrinėjime 2022-05-17 nedalyvavo. Pirma, mokestinio ginčo medžiagoje Pareiškėja nepateikė tiesioginių įrodymų, kad nebuvo ginčo prekių vežėja. Nors ji pripažįsta, kad buvo dviejų transporto priemonių ((duomenys neskelbtini) / NH047) savininkė, tačiau byloje nėra mokesčio mokėtojos paaiškinimo, kodėl jos spaudu buvo patvirtinti du analogiški CMR su skirtingais vilkikų duomenimis.

Antra, tai, jog Pareiškėja yra laikoma krovinio vežėja įvardijo ir procedūros vykdytojas – UAB „Vilniaus logistika“ 2021-08-02 rašte Nr.VL08/20210802-1. Be to, Vilniaus TM 2021-12-01 raštu Nr.(8.1/16-2V-16143 Pareiškėjos prašė pateikti dokumentus – krovinio užsakymo kopijas; paaiškinti kur buvo pristatytas krovinyje bei pateikti patvirtinančius dokumentus; nurodyti ar buvo pakeistas vežėjas / transporto priemonės; kokie muitinės lydinčiai dokumentai buvo perduoti naujam vežėjui ir pan. Vadinasi, Pareiškėja turėjo galimybę pateikti visą su ginču susijusią informaciją bei atsakyti į jos pačios iškeltą klausimą, koku teisiniu pagrindu Pareiškėjai prasiklausančios transporto priemonės, tariamai, buvo perleistos mokesčių mokėtojos nurodomam vežėjui – „PW Group“, UAB.

Trečia, medžiagoje nėra pateikta sutartis, kurios pagrindu buvo vykdomas vežimas, nors Vilniaus TM šios informacijos prašė. Teigiant, jog vežimas nebuvo atliekamas, Pareiškėja privalo atsakyti, kas ir kodėl jos paaiškinime nurodytais teiginiais „pateikė automobilį į pakrovimą“ ir koku pagrindu buvo įrašome jos nuosavybės teise valdomų transporto priemonių duomenys į tranzito deklaraciją ir CMR‘us.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2020 m. spalio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-276-421/2020;

Ketvirta, iki Komisijos sprendimo priėmimo dienos liko neaišku, ar kitomis teisinėmis priemonėmis Pareiškėja siekė nugaišinti pasirašytą važtaraštį. Muitinės departamentas mokestinio ginčo byloje 2022-06-02 pateikė Lietuvos teismų elektroninio portalo kopiją, jog UAB „Vilniaus logistika“ su pareiškimu kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinę teisumą, ginčydama Vilniaus TM ir Muitinės departamento sprendimus, o bylos šalimis, kaip tretieji suinteresuoti asmenys, yra įtraukti Pareiškėja ir „PW Group“, UAB. Skundo priėmimo klausimas teisme dar nėra išspręstas, šalys nėra pateikusios savo atsiliepimų.

Penkta, nors byloje nebuvo nustatyta, kokie ryšiai siejo „PW Group“, UAB direktorių A. B. ir UAB "B1" (Pareiškėjos) direktorių C. U., visgi, iš viešai prieinamos informacijos matyti, jog „PW Group“, UAB, veiklos adresas yra Y. T. g. 32, Vilnius⁵, o pagal VĮ Registrų centro duomenis⁶ – Y. T. g. 32B, Vilnius. Pareiškėjos veiklos vykdymo vieta – Y. T. g. 32B, Vilnius⁷. Taip pat šiuo adresu (Y. T. g. 32, Vilnius) veiklą vykdo procedūros vykdytojas – UAB „Vilniaus logistika“⁸. Vadinasi, šios įmonės UAB „Vilniaus logistika“, „PW Group“, UAB ir Pareiškėja vykdo veiklą tuo pačiu adresu, sutampa bendrovių „PW Group“, UAB ir Pareiškėjos vykdoma veikla – transportas ir ekspedicija. Pagal „PW Group“, UAB ir Pareiškėjos pateikiamą informaciją jų svetainėse abi bendrovės save laiko transporto srities profesionalėmis.

Kita vertus, mokesčių administratoriaus pozicija taip pat taisytina. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. birželio 2 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-2162-442/2021, vertinant solidarios atsakomybės klausimą, yra pažymima, jog pripažinus juridinius vienetus skolininkais muitinei, jų atsakomybė nedalijama, neindividualizuojama ir laikoma solidaria. Taip pat teismas yra pažymėjęs, kad tokiose bylose turi būti pašalinami visi galimi netikslumai.

Nors skundžiamuose Vilniaus TM ir Muitinės departamento sprendimuose Pareiškėja yra įvardinta krovinio vežėja, tačiau solidaria skolininke muitinei pripažinta pagal (duomenys neskelbtini) straipsnio 1 ir 2 dalį, o ne pagal minėto straipsnio 3 dalį (žr. Vilniaus TM 2022-01-14 sprendimo Nr. 18KP-16-22 rezoliucinę dalį). Dar daugiau, iš minėtos rezoliucinės dalies matyti, jog Pareiškėjos atžvilgiu yra taikomi Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo (2, 3 ir 18 straipsniai) ir Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nuostatos dėl baudos skyrimo (139, 140 straipsniai), nors Pareiškėjai nebuvo apskaičiuoti akcizai ir skirtos mokesčių baudos. Taip pat netinkamai įrašyti Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo straipsniai.

Antra, byloje nėra duomenų apie tai (jeigu tokie duomenys renkami), kokios konkrečiai bendrovės vairuotojas (Pareiškėjos ar „PW Group“, UAB) dalyvavo užplombuojant krovinį muitinės plomba (plombos Nr. L6844714). Ar, teritorinė muitinė atlikdama patikrinimą, apklausė minėtą vairuotoją.

Trečia, siekiant išvengti bet kokių ginčų ateityje, siūlytina Muitinės departamentui nustatyti vilkiko (duomenys neskelbtini) savininką, kurio duomenys nurodyti CMR važtaraščio Nr. 20210510 25 langelyje. Taip pat nustatyti, kokie giminystės ryšiai sieja A. B. ir C. U..

Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme ir MAĮ nėra reglamentuota, kas yra įrodymai ir kokie kriterijai jiems yra taikomi. Pagal MAĮ 67 straipsnį ir minėtą straipsnį aiškinančią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, matyti, kad įrodinėjimo našta mokestiniuose ginčiuose yra paskirstyta tarp mokesčių mokėtojo (šios bylos atžvilgiu Pareiškėjos) ir mokesčio administratoriaus (šios bylos kontekste Muitinės departamento), nes mokesčių administratorius privalo pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas (MAĮ 67 straipsnio 1 dalis). Mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos (MAĮ 67 straipsnio 2 dalis). Remiantis MAĮ 153 straipsnio 1 dalies 3 punktu

⁵ <http://www.kursurasti.lt/lt/katalogas/Medicinos-priemoniu-didmenine-prekyba/pw-group-uab.html>

⁶ <https://www.registrucentras.lt/jar/p/index.php?pav=PW+group&a=8842&p=1>

⁷ <https://www.unispektras.lt/kontaktai/>

⁸ <http://logistik.lt/logistikos-paslaugos/>

mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus sprendimu, privalo skunde nurodyti aplinkybes, kuriomis jis grindžia savo reikalavimą, ir tai patvirtinančius įrodymus.

Komisija, kaip ikiteisminė mokesčių ginčą nagrinėjanti institucija, priimant sprendimą dėl ginčo, privalo įvertinti kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę bei iš įrodymų viseto duomenų padaryti išvadas. Vertinant kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę būtina nustatyti, koks jo ryšys su įrodinėjimo dalyku, ar tas įrodymas yra leistinas, patikimas, ar nėra suklastojimo požymių, ar tinkamai buvo paskirstytos įrodinėjimo pareigos, ar nepaneigtos pagal įstatymus nustatytos prezumpcijos, ar yra prejudicinių faktų. Vertindama įrodymų visetą, Komisija turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas.

Analizuojant Vilniaus TM ir Muitinės departamento surinktą medžiagą bei Pareiškėjos išdėstytą poziciją, buvo nustatyti netikslumai. T. y. šios bylos surinkti duomenys yra prieštaringi, todėl abi ginčo šalys turi imtis pareigos šiuos netikslumus pašalinti. Papildomai Pareiškėjai yra suteikiama pakartotinė galimybė pateikti visą su ginču susijusią medžiagą, logiškai paaiškinant konstatuotas mokesčio administratoriaus aplinkybes (neapsiriboti vien abstrakčiais teiginiais). Tuo atveju, jeigu Vilniaus apygardos administracinis teismas priimtų procedūros vykdytojo UAB „Vilniaus logistika“ skundą dėl Muitinės departamento sprendimo, kuriuo procedūros vykdytoja yra pripažinta solidaria skolininke su vežėja (Pareiškėja), centriniam mokesčių administratoriui nėra užkertamas kelias šių duomenų (administracinės bylos medžiagos, atsiliepimų ir kt.) panaudoti pakartotinio skundo nagrinėjimo metu.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-03-23 sprendimą Nr. 1A-58 ir perduoti Pareiškėjos skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė